

KAMER VAN BEROEP
BESLISSING d.d. 20/04/2023
Algemeen rolnummer: NB-009-21
2009-XXXXXX-G-XX-XXX-XXXX
A.R.: 09/23

Betreft:

Mevrouw **A...**, gegradueerd verpleegkundige, XXXX te XXXX met RIZIV-nummer: XXXX.

Appellante, die persoonlijk verschijnt.

tegen

RIZIV- Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (verder afgekort: DGEC), openbare instelling van sociale zekerheid met zetel te 1210 Brussel, Galileelaan 5/01 met KBO-nummer: 0206 653 946

Geïntimeerde, voor wie zijn verschenen, mevrouw **B...**, verpleegkundige-controleur en mevrouw **C...**, jurist, ambtenaren bij geïntimeerde.

Op de openbare terechtzitting van 13 december 2022 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV (verder afgekort: Procedurereglement).

1 VOORGAANDEN IN DE PROCEDURE

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 17 mei 2021, ter kennis gegeven aan appellante op 20 mei 2021;
- de beroepsakte van appellante van 22 juni 2021, ontvangen op de griffie van de Kamer van beroep op 30 juni 2021;
- de beroepsconclusie van geïntimeerde van 21 september 2021, neergelegd op de griffie van de Kamer van beroep op 21 september 2021;
- de conclusie van appellante van 22 december 2021, ontvangen op de griffie van de Kamer van beroep op 24 december 2021;

- de beroepsconclusie van geïntimeerde van 21 januari 2022, neergelegd op de griffie van de Kamer van beroep op 21 januari 2022;
- de syntheseconclusie van appellante van 27 april 2022, ontvangen op de griffie van de Kamer van beroep op 28 april 2022;
- het antwoord van geïntimeerde van 3 mei 2022 op de syntheseconclusies van appellante, ontvangen op de griffie van de Kamer van beroep op 4 mei 2022;
- de vaststelling van rechtsdag van 10 mei 2022;
- de tussenbeslissing van 1 augustus 2022;
- de conclusie van geïntimeerde van 28 oktober 2022;
- het arrest nr. 256.203 van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, kamer XIV van 3 april 2023 in de zaak A.XXX.XXX/XIV-XX.XXX.

Gehoord op de zitting van 13 december 2022:

- mevrouw A... (= appellante);
- mevrouw C... namens geïntimeerde.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 10 januari 2023, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep. De zaak werd verdaagd en voor uitspraak gesteld op heden.

2 DE VRAAG VAN PARTIJEN TOT WERING VAN STUKKEN UIT DE DEBATTEN

1 In de tussenbeslissing van de Kamer van beroep van 1 augustus 2022 werden in de zaak NA-010-13 /NB-009-21 de debatten heropend teneinde:

- partijen toe te laten standpunt in te nemen in verband met de (laat)tijdigheid van het instellen van de oorspronkelijke vordering voor wat de feiten betreft die zijn vastgesteld in het proces-verbaal van vaststelling van 31 mei 2011 en die betrekking hebben op de verstrekkingen van tenlastelegging 1 tot en met 31 augustus 2010;
- het RIZIV toe te laten al minstens het bedrag te berekenen van de door appellante ten onrechte aangerekende verstrekkingen die het voorwerp uitmaken van tenlastelegging 1 in de periode van 1 september 2010 tot en met 30 november 2010.

De partijen werden tevens verzocht om in conclusies hun standpunt nader uiteen te zetten over de vragen gesteld in deze beslissing.

Hiertoe bepaalde de Kamer van beroep volgende termijnen voor het zenden van conclusies aan de tegenpartij en voor het neerleggen ervan ter griffie van deze Kamer:

- uiterlijk **15 september 2022** voor appellante.
- uiterlijk **30 oktober 2022** voor geïntimeerde.

2 Partijen hebben nadien - voor het sluiten van de debatten - volgende stukken neergelegd op de griffie van de Kamer van beroep:

- de conclusie van appellante, ontvangen op de griffie op 14 oktober 2022;
- de conclusie van geïntimeerde, ontvangen op de griffie op 28 oktober 2022;
- de brief van appellante, ontvangen op de griffie op 28 oktober 2022;
- de brief van appellante, ontvangen op de griffie op 4 november 2022;
- de brief van appellante, ontvangen op de griffie op 6 november 2022;
- de brief van appellante, ontvangen op de griffie op 16 november 2022;
- de stukken neergelegd door appellante op de griffie op 8 december 2022;
- de conclusies van geïntimeerde, neergelegd op de griffie op 9 december 2022.

3 Op de zitting van 13 december 2022 heeft appellante gevraagd om de conclusies van geïntimeerde die werden neergelegd op de griffie van de Kamer van beroep op 9 december 2022 uit de debatten te weren.

Geïntimeerde heeft op deze zitting eveneens gevraagd om alle stukken die werden neergelegd buiten de in de tussenbeslissing van 1 augustus 2022 vastgelegde termijnen, uit de debatten te weren.

4 Artikel 17, § 2 van het Procedurereglement bepaalt dat de laattijdig neergelegde conclusies ambtshalve uit de debatten geweerd worden, waarna de procedure onafgebroken wordt voortgezet.

Ook artikel 13, lid 3 van het Procedurereglement bepaalt dat alle memories, nota's, stukken en verzoekschriften, niet meegedeeld uiterlijk op hetzelfde tijdstip als de conclusies, ambtshalve uit de debatten worden geweerd.

5 Vermits partijen zelf niet langer hebben aanvaard dat laattijdig neergelegde stukken binnen de debatten kunnen worden gehouden maar op de zitting van 13 december 2022 daarentegen beiden expliciet hebben gevraagd om laattijdig neergelegde stukken uit de debatten te weren, weert de Kamer van beroep ambtshalve de laattijdig neergelegde conclusies, brieven en stukken van partijen. Dit betekent dat de Kamer van beroep verder geen rekening houdt met de conclusies, brieven en stukken die op de griffie werden neergelegd na het verstrijken van de data voor het neerleggen van conclusies die respectievelijk voor beide partijen werden bepaald in de tussenbeslissing van 1 augustus 2022.

6 Ook de brief van appellante van 14 december 2022 die na het sluiten van de debatten op de griffie van de Kamer van beroep werd neergelegd, wordt buiten het beraad gehouden (art. 771 Gerechtelijk Wetboek).

2 DE TIJDIGHEID VAN DE OORSPRONKELIJKE VORDERING (dossier NB-009-21)

7 In de zaak NB-009-21 werden respectievelijk processen-verbaal van vaststelling opgesteld op 31 mei 2011, 14 december 2011 en 15 maart 2012.

8 Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 19 juni 2013 vorderde geïntimeerde overeenkomstig de artikelen 73*bis*, 1° en 2° en 142 van de GVVU-wet dat de Kamer van eerste aanleg voor recht zou zeggen:

1. dat de vaststellingen gedaan ten laste van appellante geakteerd in de processen-verbaal van vaststelling van 31 mei 2011, 14 december 2011 en 15 maart 2012, ter kennis gegeven met een aangetekende brief van respectievelijk 6 juni 2011, 21 december 2011 en 22 maart 2012, en opgenomen in de synthesesnota, bewezen zijn;
2. dat die vaststellingen inbreuken zijn op de bepalingen van artikel 73*bis*, 1° en 2° van de GVV-wet;
3. dat appellante er toe gehouden is de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, zijnde 223.340,47 euro, terug te betalen aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;
4. dat de D... overeenkomstig artikel 164, tweede lid van de GVV-wet, mede hoofdelijk aansprakelijk zou worden gesteld voor de terugbetaling van dit bedrag;
5. dat aan appellante overeenkomstig artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek een administratieve geldboete wordt opgelegd:
  - voor tenlastelegging 1 (niet-uitgevoerd): 250 euro x 5,5 opdecimes = 1.375 euro
  - voor tenlasteleggingen 2-4 (niet-conform): 250 euro x 5,5 opdecimes = 1.375 euro.

9 Krachtens artikel 144, § 2, 1° van de GVV-wet nemen de Kamers van eerste aanleg met volle rechtsmacht kennis van de inbreuken op de bepalingen van artikel 73*bis*, behoudens de inbreuken die tot de bevoegdheid van de Leidend ambtenaar behoren zoals bepaald in artikel 143.

Krachtens artikel 143, § 1, 1° van de GVV-wet neemt de Leidend ambtenaar kennis van de betwistingen betreffende de inbreuken bedoeld in artikel 73*bis*, 1°, 2°, 3°, van de wet, wanneer de waarde van de betwiste verstrekkingen lager is dan 35.000 euro.

Vermits in de zaak NB-009-21 onder meer de terugbetaling werd gevorderd van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, zijnde 223.340,47 euro, behoorde de oorspronkelijke betwisting tot de bevoegdheid van de Kamer van eerste aanleg.

10 Krachtens artikel 142, § 3, 3° van de GVV-wet, moeten, op straffe van verval, de betwistingen bedoeld in artikel 73*bis*, die overeenkomstig artikel 144, § 2, 1°, tot de bevoegdheid van de Kamers van eerste aanleg behoren, bij deze Kamers worden ingeleid binnen 3 jaar volgend op de datum van het proces-verbaal.

Het proces-verbaal van vaststelling van 31 mei 2011 dat betrekking heeft op tenlastelegging 1 (het aanrekenen van niet-uitgevoerde verstrekkingen tot en met 31 augustus 2010) werd aan appellante overgemaakt bij aangetekend schrijven van 6 juni 2011. Zij tekende dit aangetekend schrijven af voor ontvangst op 7 juni 2011.

De zaak werd bij de Kamer van eerste aanleg aanhangig gemaakt bij verzoekschrift van 16 juni 2013.

Deze werd aldus regelmatig naar vorm en termijn aanhangig gemaakt bij de bevoegde Kamer van eerste aanleg zodat deze ontvankelijk is. Dit betekent dat de Kamer van eerste aanleg en vervolgens de Kamer van beroep deze kon/kan onderzoeken en beoordelen.

3 DE GEGRONDHEID VAN TENLASTELEGGING 1 (verstrekkingen t.e.m. 31 augustus 2010)

11 Tenlastelegging 1 heeft betrekking op het opstellen/laten opstellen, afleveren/laten afleveren van reglementaire documenten voorzien in de wet of de uitvoeringsbesluiten terwijl de verstrekkingen niet werden verleend of afgeleverd.

Het gedeelte van de eerste tenlastelegging dat thans nog beoordeeld dient te worden, heeft betrekking op de prestaties aangerekend in de periode van 1 juni 2009 tot en met 31 augustus 2010 die zijn vastgesteld in het proces-verbaal van vaststelling van 31 mei 2011.

Deze inbreuk zou in de periode van 1 juni 2009 tot en met 31 augustus 2010 zijn vastgesteld bij de volgende 27 verzekerden: E..., F..., G..., H..., I..., J..., K..., L..., M..., N..., O..., P..., Q..., R..., S..., T..., U..., V..., W..., X..., Y..., Z..., AX..., BX..., CX..., DX... en EX...

12 De Kamer van beroep acht de feiten die het voorwerp uitmaken van deze tenlastelegging bewezen, behoudens voor wat verzekerde BX... betreft. Zij verwijst naar de pertinente vaststellingen en conclusies die de Kamer van eerste aanleg hierover in haar beslissing van 17 mei 2021 heeft uiteengezet (blz. 31 tem 34).

Voor wat de verzekerden E..., F..., G..., H..., I..., J..., K..., N..., P..., Q..., R..., S..., U..., V..., W..., X..., Y..., CX..., DX... en EX... betreft, verwijst de Kamer van beroep naar haar beoordeling van de ten laste gelegde feiten zoals vermeld in randnummer 58 van de tussenbeslissing van 1 augustus 2022 die *mutatis mutandis* ook geldt voor de feiten die betrekking hebben op de periode van 1 juni 2009 tot en met 31 augustus 2010.

13 De Kamer van beroep oordeelt bijkomend als volgt:

Krachtens artikel 8, § 3, 1° van de nomenclatuur zijn er geen honoraria verschuldigd wanneer de verstrekkingen verleend worden aan rechthebbenden die gehospitaliseerd zijn.

1. Voor verzekerde L... werden aldus van 20 tot 22 oktober 2009 ten onrechte prestaties aangerekend vermits deze verzekerde in de periode van 19 tot en met 23 oktober 2009 gehospitaliseerd is geweest. Appellante heeft voor deze verzekerde geen inhoudelijk verweer aangevoerd. De inbreuk is bewezen.
2. Voor verzekerde M... werden op 19 april 2010 en 4 juli 2010 ten onrechte prestaties aangerekend vermits ook deze verzekerde in de periodes van 18 april 2010 tot 23 april 2010 en van 30 juni 2010 tot 12 juli 2010 gehospitaliseerd is geweest. Appellante heeft ook voor deze verzekerde geen inhoudelijk verweer aangevoerd. De inbreuk is bewezen.
3. Voor verzekerde O... werden in de periode van 26 mei 2010 tot 2 augustus 2010 eveneens ten onrechte prestaties aangerekend vermits deze verzekerde van 25 mei 2010 tot 16 juni 2010 en van 1 augustus 2010 tot 3 september 2010 gehospitaliseerd is geweest. Appellante heeft ook voor deze verzekerde geen inhoudelijk verweer aangevoerd. De inbreuk is bewezen.

14 Verzekerde T... verklaarde tijdens haar verhoor op 31 maart 2011 dat appellante in september 2009 bevallen is. Zij is vanaf half augustus 2009 "niet meer gekomen". De

vraagstelling werd in het verhoor van de verzekerde opgenomen. Het proces-verbaal van verhoor werd door de verzekerde ondertekend. Appellante heeft ten aanzien van de verklaringen van de verzekerde geen enkel inhoudelijk verweer aangevoerd.

Bijgevolg werden de door appellante aangerekende prestaties die betrekking hebben op de periode van 18 augustus 2009 tot 30 september 2009 ten onrechte aangerekend. De inbreuk is bewezen.

15 De dochter van verzekerde Z... (= FX...) verklaarde op 29 maart 2011 in aanwezigheid van haar moeder formeel dat haar moeder in 2009 slechts 2 maal per week gewassen werd en dat de verpleegster niet in het weekend kwam maar enkel op dinsdag en vrijdag. De vragen van de verbalisanten werden in het proces-verbaal van verhoor opgenomen. Het proces verbaal werd door de verhoorde ondertekend. Appellante heeft tijdens haar verhoor, noch later enig argument opgeworpen om de duidelijke verklaring in verband met de betrokken verzekerde te ontcrachten. De inbreuk is bewezen.

16 De zoon van de verzekerde AX... (= GX...) verklaarde op 29 maart 2011 dat zijn vader en moeder (= verzekerde G...) elk jaar van mei tot eind augustus naar XXXX vertrokken. Appellante heeft tijdens haar verhoor, noch later enig argument opgeworpen om de duidelijke en ondertekende verklaring van de zoon van de betrokken verzekerde te ontcrachten. De vragen van de verbalisanten werden in het proces-verbaal van verhoor opgenomen. Het proces verbaal werd door de verhoorde ondertekend. De inbreuk is bewezen.

17 Verzekerde BX... verklaarde tijdens haar verhoor van 1 april 2011 dat appellante haar slechts vanaf de winter van 2010 een toilet toediende en dat zij voordien enkel langskwam "voor spuitjes". Niettemin sprak appellante deze verklaring tijdens haar verhoor van 6 maart 2012 formeel tegen, stellende: *"Ik zeg dat dat ook een toilet was en een inspuiting. Het is altijd een toilet geweest. Krijgt ook Imap ingespoten, het is een psychiatrische patiënt. U zegt dat uit uw onderzoek gebleken is dat ik mevrouw BX... slechts ben beginnen wassen vanaf 01/10/10. U vraagt mijn reactie hier op. Ik zeg dat het een aantal jaar is dat ik ze was. Van hoelang juist weet ik niet. Ik ben ze beginnen wassen voor oktober 2010. In 2008 zijn we met zorgen gestart bij deze mevrouw."*

Hoewel de toegediende zorgen niet bewezen worden aan de hand van de uitprint van het verpleegdossier, is de Kamer van beroep niettemin van oordeel dat het niet met voldoende zekerheid vaststaat de verklaring van deze verzekerde – aan wie effectief sedert 2008 zorgen werden toegediend – als geheel coherent en geloofwaardig kan worden beschouwd.

Aldus bestaat er in hoofde van de Kamer van beroep gereede twijfel of de ten laste gelegde feiten wel afdoende bewezen zijn. Deze gereede twijfel speelt in het voordeel van appellante. De inbreuk wordt wat deze verzekerde betreft, niet als bewezen erkend.

18 Besluit

Gelet op hetgeen hiervoor werd uiteengezet, is de Kamer van beroep van oordeel dat de voorgehouden inbreuken van tenlastelegging 1 met uitzondering voor wat verzekerde BX...betreft, niet alleen bewezen zijn voor de periode van 1 september 2010 tot en met 30 november 2010 (cf. tussenbeslissing randnummers 56 tot en met 59) maar ook voor de periode van 1 juni 2009 tot en met 31 augustus 2010.

De ten laste gelegde verstrekkingen voor 26 van de 27 verzekerden dienen aldus door appellante te worden terugbetaald.

De oorspronkelijke vordering van geïntimeerde is gegrond voor een bedrag van 122.929,98 euro.

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN BEROEP die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld.

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145. Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de GVVU-wet en artikel 19 van het Procedureglement.

Recht doende op tegenspraak.

Veroordeelt appellante in de zaak NA-010-12 / NB-009-21 bijkomend tot terugbetaling aan het RIZIV van het bedrag van 122.929,98 euro.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 20 april 2023 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Sara SABLON, magistraat, Voorzitter van de Kamer van beroep
- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en in die taal beraadslaagde, was samengesteld uit de mevrouw Sara Sablon, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter, dokter Viviane Van Elshocht en dokter Sylvia Van Snick, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Mimount El abboudi en de heer Freddy Raymackers, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisaties van verpleegkundigen.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door Martin Volcke, griffier.

De beslissingen van de Kamer van beroep zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande administratief cassatieberoep (artikel 156, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994). De sommen brengen van rechtswege verwijlinteressen aan de wettelijke rentevoet op na het verstrijken van een termijn van 30 dagen volgend op de kennisgeving van de beslissing van de Kamer van beroep (artikel 156, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994). Het beroep bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, schort de uitvoering van de beslissing niet op (artikel 156, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994).